

[Erik B. Smith]

I de senere år har hjælp til torturofre fået en mere fremtrædende placering i den offentlige debat. Det er, hvor overraskende det end kan lyde ved første indtryk, en del af kampen for at indføre demokratiske tilstande, og man hjælper torturofre i stater, hvor menneskerettigheder snarere er en by i Rusland end en kendsgerning for borgerne. Rigshospitalets center til hjælp for torturofre har nået en sådan ekspertise og anerkendelse overalt i verden, at det er ved at sprænge alle rammer og i øvrigt ved at blive trukket fra hinanden på grund af ønsket om, at det kommer ud og bistår overalt i verden. I Socialdemokratiet finder vi arbejdet på Rigshospitalet overordentlig påskønnelsesværdigt, og selv om vi allerede i dag over ulandsbevillingen yder støtte til dette center og dets arbejde i en række lande, finder vi, at der bør ske en yderligere opprioritering af bevillingen til Rigshospitalet og derved dets muligheder for at gå ud og hjælpe i udviklingslandene.

Det vil formentlig være en god idé i forbindelse med vurderingen af de enkelte lande i hvert enkelt tilfælde at afsætte et særligt beløb til oprettelse af centre til hjælp for torturofre. Vi ved, at FN er stærkt interesseret i også at støtte det danske center, og måske kunne udenrigsministeren optage forhandlinger med FN om, at en del af udgifterne dækkes af FN, eventuelt gennem et dansk bidrag.

Afslutningsvis skal jeg på Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget understreger vigtigheden af, at Danmark deltager aktivt i løsningen af de globale udviklingsproblemer, herunder især sult-, fattigdoms-, miljø- og befolkningsproblemer.

Folketinget bekræfter de overordnede politiske retningslinjer i Udenrigsudvalgets beretning af 23. maj 1989.

Folketinget fastholder den hidtidige fordeling mellem multilateral og bilateral bistand for at give bl.a. FN-organisationerne mulighed for at bekæmpe de globale udviklingsproblemer.

Folketinget finder, at bistandsprojekter fra de folkelige organisationer skal vurderes efter et kvalitetsprincip og uden den hidtidige begrænsning på 5 pct. af den samlede bilaterale bevilling.

Folketinget finder, at hjælp til torturofre skal opprioriteres.

Folketinget opfordrer regeringen til at afgive en særskilt redegørelse ved fremtidige valg og fravalg af programsamarbejdslande og opfordrer samtidig til inden den 1. april 1992 at optage forhandlinger med partierne om valg af yderligere programsamarbejdslande.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 31).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg vil gerne bemærke – ligesom formanden gjorde det i går – at også dette dagsordensforslag har en usædvanlig længde. Og så vil jeg gerne sige, at jeg har forståelse for, at 10 minutter er begrænset tid, men alligevel.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Af hensyn til den videre debat har jeg bedt om ordet allerede nu for at supplere hr. Erik B. Smiths erindringer om det hændelsesforløb, der har ført os frem til den situation, at et flertal i Folketinget i den dagsorden, vi lige har hørt blive læst op, fastslår, at status quo skal være det bærende princip i dansk ulandsbistand, uanset hvordan verden har ændret sig.

Hr. Erik B. Smiths erindringer forekom mig ikke at være helt udtømmende; det kan muligvis hænge sammen med, at der også på det punkt har været lidt forvirring om, hvem der egentlig koordinerer hvad i det store parti.

Men det er jo helt korrekt, at allerede da finanslovsforslaget blev fremsat, blev det sagt, at man ville indkalde de politiske partier til forhandling om dette spørgsmål. Se, jeg har den naive forestilling, at det at indkalde de politiske partier til forhandling er noget, der indebærer, at man viser det hensyn også til mindre partier, at man forhandler i et forum, hvor alle har mulighed for at være med. Det synes jeg man skylder ikke mindst de partier, der har interesse for ulandsbistand, og så synes jeg, det er en lidt hoven indstilling, hvis man ved indkaldelse af de politiske partier til forhandling mener, at det må altså bare være Socialdemokratiet til lukkede møder. Sådan ved jeg godt der er nogle der har det; sådan har jeg det altså ikke.